

SZERKESZTŐSÉGI ELŐSZÓ

Kedves Olvasó!

A pénzmosás – mint az angolszász money-laundering kifejezés szó szerinti fordítása – az illegális úton szerzett vagyon valamilyen pénzügyi tranzakció útján történő legális színben feltüntetését foglalja magában. Noha ez már száz éve sem volt másként, a 21. századi fejlemények jelentős átgondolásra készítették ebben a körben a kontinentális büntetőjogi gondolkodást. Szemben az angolszász jogokkal – ahol a látszólagos halmazat kategóriáját lényegében nem ismerik – nálunk külön magyarázatot igényelt, hogy az úgynevezett „saját pénzmosása” miért képezzen önálló bűncselekményt, ha ugyanazon elkövető valószínűleg meg az alapdeliktumot is. A német büntetőjog-dogmatika talaján álló magyar büntetőjog-tudomány ugyanis régtől fogva úgynevezett „büntetlen utócselekménynek” tekintette azokat az esetköröket, amikor az alapbűncselekmény (például zsarolás, csalás, költségvetési csalás stb.) elkövetője utóbb az ahhoz kapcsolódó járulékos deliktumot is megvalósította. Az európai uniós jog – elsősorban irányelvekben kifejtett – fejlődésére, valamint a napjainkra egyértelműen jellemző digitalizációs kihívásokra figyelemmel ugyanakkor részben felül kellett bírálnunk korábbi elveinket, és elfogadni azt a törekvést, hogy az alapbűncselekmény elkövetésén túlmutató – az eredeti haszon tisztára mosását célzó – magatartás önálló büntetőjogi felelősséget keletkeztethet.

A fentiek tükrében kiemelhető még, hogy míg a 2010-es évek elején alig évi 10–20, addig mostanra évi több mint 300(!) pénzmosási eset válik ismertté (jóllehet az összбүнözés számadatai ezzel párhuzamosan, jelentősen mérséklődnek).

Emellett a pénzmosás büntetőjogi tényállását 2021. január 01. napjától jelentősen átalakította a jogalkotó, ami nemcsak gyakorlati, hanem dogmatikai újításokat is jelentett.

A pénzmosás bűncselekménye tehát feltétlenül igényt tarthat széles körű áttekintésre. A Belügyi Szemle folyóirat rangos szerzői erre tesznek kísérletet jelen lapszámában, amikor bemutatnak – egyebek mellett – olyan kérdéseket, mint a kapcsolódó német szabályozás reformja, a témakör történeti aspektusai, joggyakorlati problémái, valamint az ügyvédek vonatkozó speciális kötelezettségei.

A fentiek alapján örömmel ajánlom tehát a Belügyi Szemle jelen számát minden, a pénzmosás témaköre iránt érdeklődő elméleti és gyakorlati szakember figyelmébe!

Dr. habil. Ambrus István
tanszékvezető, egyetemi docens
Eötvös Loránd Tudományegyetem, Állam- és Jogtudományi Kar,
Kriminológiai Tanszék

